

POSTANOWIENIE

Dnia 5 marca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Tomczyk

w sprawie **J. R. C.** ,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 5 marca 2020 r.
wniosku Sądu Rejonowego w P.
o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu,
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w G..

UZASADNIENIE

Do Sądu Rejonowego w P. w dniu 18 listopada 2019 r. wpłynął akt oskarżenia przeciwko J. R. C. oskarżonemu o to, że:

1. w okresie od 1 stycznia 2013 r. do 15 maja 2018 r., w P., woj. (...), działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, jako funkcjonariusz publiczny – Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w P. przekroczył swoje uprawnienia w ten sposób, że wydatkował pochodzące z prowadzonych przez niego postępowań egzekucyjnych środki finansowe należne uprawnionym stronom postępowania i zgromadzone na rachunkach bankowych kancelarii komorniczej na cele sprzeczne z ich prawnym przeznaczeniem, przekazując je na cele prywatne co skutkowało doprowadzeniem do niedoborów środków finansowych kancelarii, które zostały stwierdzone w przebiegu przeprowadzonych w kancelarii kontroli, przy czym na dzień 19 kwietnia 2007 r. ustalono niedobór

w wysokości 270.098,99 zł, który został uzupełniony do dnia 24 kwietnia 2017 r., na dzień 20 października 2017 r. w wysokości 176.714,55 zł, który został uzupełniony częściowo w dniu 20 października 2017 r. do kwoty 16.117,55 zł, na dzień 17 stycznia 2018 r. w wysokości 84.453,82 zł, na dzień 26 marca 2018 r. w wysokości 19.512,03 zł, a nadto nie dopełnił obowiązków wynikających ze szczegółowych zasad prowadzenia biurowości rachunkowości i ewidencji operacji finansowych kancelarii komorniczych określonych rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 grudnia 2018 r. (Dz. U. z 2018 r., poz. 2517) poprzez prowadzenie ewidencji operacji finansowych w związku z prowadzoną działalnością egzekucyjną u komornika w sposób nieprawidłowy i nie odzwierciedlający rzeczywistych operacji, w następstwie czego przywłaszczył powierzone mu środki finansowe w wysokości 53.000 zł, działając na szkodę interesu prywatnego uprawnionych stron postępowań egzekucyjnych i szkodę interesu publicznego, tj. o czyn z art. 231 § 2 k.k. w zb. z art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.;

2. w okresie od grudnia 2016 r. do grudnia 2017 r. w P., woj. [...], wykonując czynności z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych jako Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w P. prowadzący kancelarię komorniczą w P. uporczywie naruszał prawa pracownicze zatrudnionych osób wynikające ze stosunków ubezpieczeń społecznych w ten sposób, że nie regulował składek należnego ubezpieczenia z tytułu ubezpieczenia społecznego w łącznej kwocie 31.307,96 zł działając na szkodę M. Z. , M. M. , S. J. , J. P. , M. R. , S. P. , tj. o czyn z art. 218 § 1a k.k.

Sąd Rejonowy w P., właściwy do rozpoznania sprawy J. R. C. , postanowieniem z dnia 31 stycznia 2020 r. zwrócił się do Sądu Najwyższego o jej przekazanie innemu sądowi równorzędnemu, motywując to faktem, iż sprawa będąca przedmiotem postępowania dotyczy zachowań oskarżonego, który pozostaje w relacjach zawodowych z sędziami Sądu Rejonowego w P. Natomiast kontakty towarzyskie z sędziami tego Sądu utrzymuje J. P. , będący pokrzywdzonym w sprawie, a jednocześnie kuratorem zawodowym II Zespołu

Kuratorskiej Służby Sądowej do Wykonywania Orzeczeń w Sprawach Rodzinnych i Nieletnich przy tym Sądzie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Nie budzi wątpliwości, że stosowanie przepisu art. 37 k.p.k. ma wyjątkowy charakter z uwagi na możliwość odstąpienia od właściwości miejscowej sądu. Przekazanie sprawy powinno nastąpić jedynie w sytuacji, gdy występują realne okoliczności, które mogą zagrażać, w wypadku rozpoznania sprawy przez sąd właściwy, dobru wymiaru sprawiedliwości. Za takie okoliczności można uznać tego rodzaju sytuacje, które mogą wywierać wpływ na swobodę orzekania lub stwarzać przekonanie, nawet mylne, o braku warunków do rozpoznania sprawy w sposób obiektywny (por.: postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 13 lipca 1995 r., III KO 34/95, OSNKW 1995, nr 9 -10, poz. 68 i z dnia 13 listopada 2008 r., IV KO 130/08, R-OSNKW 2008, poz. 2280).

Wystąpienie takich okoliczności sygnalizuje w przedmiotowej sprawie Sąd Rejonowy w P., sprawa bowiem dotyczy postępowania, w którym oskarżony pozostaje w stałych kontaktach zawodowych, a jeden z pokrzywdzonych w relacjach towarzyskich z sędziami tego Sądu. Taka sytuacja bezsprzecznie w odbiorze społecznym mogłaby wywołać przekonanie o możliwości braku obiektywizmu orzekających w tej sprawie sędziów Sądu Rejonowego w P. .

W związku z tym, Sąd Najwyższy w pełni podzielając argumentację sądu występującego zawartą w uzasadnieniu postanowienia, przekazał sprawę dotyczącą J. R. C. Sądowi Rejonowemu w G., jako równorzędnemu Sądowi Rejonowemu w P. .